

Períodes de carència de les persones que treballen a temps parcial: exemple pràctic per determinar-ne

Des de l'entrada en vigor de [Llei 1/2014](#), de 28 de febrer, per a la protecció dels treballadors a temps parcial i altres mesures urgents en l'ordre econòmic i social, les regles per acreditar els períodes de cotització necessaris -les anomenades "carències" -per causar dret a les prestacions de jubilació, incapacitat permanent, mort i supervivència, incapacitat temporal, maternitat i paternitat, han variat substancialment.

Aquest canvi tenia com a objecte corregir la **discriminació indirecta que per a les dones** treballadores suposava la normativa anterior, que establia una regla de proporcionalitat corregida per projectar les hores treballades a temps parcial sobre el nombre de dies cotitzats als efectes de cobrir les carències necessàries per accedir a les prestacions que tenen aquest requisit. Aquesta discriminació havia estat posada de manifest per la [Sentència del Tribunal Constitucional 61/2013, de 14 de març](#), tot entenent que aquestes persones venien obligades a treballar efectivament períodes superiors a aquelles que ho feien a jornada completa, i que aquesta circumstància desfavoridora afectava de manera molt especial les dones treballadores, ja que les dades estadístiques extretes de les enquestes de població activa pel que fa a homes i dones assalariats a temps evidencien que els treballadors a temps parcial són majoritàriament del sexe femení.

Per corregir aquesta desigualtat, l'esmentada Llei 1/2014 va modificar les regles de càlcul de les carències de les prestacions, i el seu contingut ha estat incorporat al vigent [Text refós de la Llei General de la Seguretat Social](#), **aprovat pel Reial Decret Legislatiu 8/2015, l'article 247** estableix el següent :

A l'efecte d'acreditar els períodes de cotització necessaris per causar dret a les prestacions de jubilació, incapacitat permanent, mort i supervivència, incapacitat temporal, maternitat i paternitat, s'apliquen les regles següents: a) S'han de tenir en compte els diferents períodes durant els quals el treballador hagi estat d'alta amb un contracte a temps parcial, sigui quina sigui la durada de la jornada efectuada en cadascun d'aquests. A aquest efecte, el coeficient de parcialitat, que està determinat pel percentatge de la jornada efectuada a temps parcial respecte de la jornada efectuada per un treballador a temps complet comparable, s'aplica sobre el període d'alta amb contracte a temps parcial, i el resultat és el nombre de dies que es consideren efectivament cotitzats en cada període. Al nombre de dies que resultin s'hi ha de sumar, si s'escau, els dies cotitzats a temps complet, i el resultat és el total de dies de cotització acreditats computables per accedir a les prestacions. b) Una vegada determinat el nombre de dies de cotització acreditats, s'ha de calcular el coeficient global de parcialitat, que és el percentatge que representa el nombre de dies treballats i acreditats com a cotitzats, d'acord amb el que estableix la lletra a), sobre el total de dies en alta al llarg de tota la vida laboral del treballador. En cas que es tracti de subsidi per incapacitat temporal, el càlcul del coeficient global de parcialitat s'ha de fer exclusivament sobre els últims cinc anys. Si es tracta del subsidi per maternitat i paternitat, el coeficient global de parcialitat es calcula sobre els últims set anys o, si s'escau, sobre tota la vida laboral.

c) El període mínim de cotització exigida als treballadors a temps parcial per a cadascuna de les prestacions econòmiques que el tinguin establert és el resultat d'aplicar al període regulat amb caràcter general el coeficient global de parcialitat a què es refereix la lletra b). En els supòsits en què, a l'efecte d'accedir a la prestació econòmica corresponent, s'exigeixi que una part o la totalitat del període mínim de cotització exigida estigui comprès en un termini de temps determinat, el coeficient global de parcialitat s'aplica per fixar el període de cotització exigible. L'espai temporal en què ha d'estar comprès el període exigible ha de ser, en tot cas, l'establert amb caràcter general per a la prestació respectiva.

En el següent **exemple** veurem com aplicar aquesta regla :

Un treballador ha vingut prestant serveis per a diferents empreses al llarg de la seva vida laboral fins al moment en què compleix l'edat per accedir a la pensió de jubilació. En el següent quadre es reproduïxen els **períodes en alta** en cadascuna de les empreses per a les quals va treballar , així com el **percentatge de jornada** que va tenir en cadascuna d'elles. Aplicant el "**coeficient de parcialitat**" a cadascuna de les relacions laborals d'aquest treballador, el nombre de dies cotitzats en cada cas resultarà d'aplicar aquest percentatge al nombre de dies:

COEFICIENT GLOBAL DE PARCIALITAT	DIES EN ALTA	COEFICIENT DE PARCIALIDAD	DIES COTITZATS
1/1/81 a 31/12/81	365	100%	365
1/1/82 a 31/12/02	7.665	30%	2.300
1/1/03 a 31/12/07	1.825	50%	913
1/1/08 a 31/12/15	2.920	20%	584
TOTAL DIES	12.775		4.162

Com es pot apreciar, al llarg de la seva vida laboral aquest treballador va estar en alta un total de 12.775 dies, però va cotitzar únicament un total de 4.162 com a conseqüència que la majoria del temps que va treballar ho va fer a temps parcial.

La *carència genèrica* exigida per accedir a la pensió de jubilació és de 15 anys, és a dir, **5.475 dies cotitzats** al llarg de tota la vida laboral. La *carència específica* és de 2 anys, és a dir, **730 dies cotitzats dins i els 15 anys anteriors** a la data del fet causant de la pensió de jubilació.

Aquest treballador no arriba a completar aquest nombre de dies cotitzats, però hem d'aplicar el "**coeficient global de parcialitat**", d'acord amb el que disposa l'article 247 del TRLGSS . Per a això, dividirem els dies cotitzats entre els dies en alta, resultant així aquest coeficient global de parcialitat :

$$4.162 \text{ dies cotitzats} : 12.775 \text{ dies en alta} = 0,3258$$

Per tant, el **coeficient global de parcialitat d'aquest treballador és del 32,58 per 100**, de manera que les mancances que li seran exigides per accedir a la pensió de jubilació seran les següents:

- *CARÈNCIA GENÈRICA*: $5.475 \times 32,58\% = 1.784$ DIES
- *CARÈNCIA ESPECÍFICA*: $730 \times 32,58\% = 238$ DIES

La conclusió és que el treballador **compleix les dues carències**, ja que acredita més de 1.784 dies cotitzats al llarg de tota la seva vida laboral, i més de 238 dies cotitzats dins dels últims 15 anys. Per tant, si té la resta de requisits exigits legalment, **podrà accedir a la pensió contributiva de jubilació**.